

Πασχάλιο μήνυμα του μητρολίτου Πότι Γρηγορίου προς το ποίμνιο της επαρχίας του

Αγαπητοί εν Χριστώ αδερφοί, και δια της χάριτος του Αγίου Πνεύματος αναγεννηθέν ποίμνιο, Χριστός Ανέστη. Ας πλημμυρίσουν οι καρδιες και ο νους σας με την χαρά που προσφέρει η βίωση του γεγονότος αυτού, για να αισθανθήτε τον πλούτο της αγαθωσύνης, την οποία προσφέρει η σημερινή ημέρα.

Χριστός εγήγερται εκ νεκρών, απαρχή των κεκοιμημένων εγένετο!

Πέρασαν οι μέρες της Σαρακοστής, κατά την οποία η Εκκλησία μας προετοιμάζε για την μεγάλη αυτή ημέρα. Ήρθε η ώρα της αγαλλίασης και της ευφροσύνης. Αγαλλιάσθε άπαντες εν Κυρίω. Μην σας καταλάβουν οι αμφιβολίες, μην φοβηθείτε, φιλόανθρωπος είναι ο Κύριός μας. Μην θλίβεστε: «Μηδεὶς οδυρέσθω πταίσματα, συγγνώμη γάρ εκ του τάφου ανέτειλε».

Ανέστη Χριστός, καὶ ζωὴ πολιτεύεται

Η Ανάσταση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού είναι γεγονός καθολικής σημασίας. Δεδομένου οτι η Ανάσταση του Χριστού αποτελεί τη βάση της χριστιανικής πίστεως, απο την ημέρα της εδραιώσεως της Εκκλησίας το θέμα αυτό ήταν το κέντρο των κηρυγμάτων των Αποστόλων. Απόδειξη αυτής της πραγματικότητας αποτελούν τα λόγια του Αποστόλου Παύλου στην προς Κορινθίους Επιστολή:

«Εὶ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν» (Α' Κορ. 15,14).

«Εὶ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἡλικιώτεροι ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμὲν» (Α' Κορ. 15,19).

Τέκνα μου αγαπητά, δια της Αναστάσεως του Χριστού συνετρίβησαν οι πύλες του Άδου και άνοιξε ο δρόμος της ζωής για τον άνθρωπο. «Εγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ» (Ιω. 11,25), λέγει ο ποιμένας της ζωής μας. Στα λόγια αυτά του Χριστού βασιζεται το δόγμα της Εκκλησίας περι Αναστάσεως των Νεκρών, πάνω σε αυτά τα λόγια οικοδομεῖται και η θεολογία της Αναστάσεως.

Το μυστήριο της Αναστάσεως το οποίο φανερώθηκε πλήρως την ημέρα εκείνη της Αναστάσεως, αρχίζει ήδη να εκδηλώνεται κατά τη Σταύρωση του Σωτήρα στον Γολγοθά. Ο Σταυρός δεν είναι μόνο το ξύλο της ατιμίας, προορισμένο για τους κακοποιούς, αλλά είναι το όργανο που προαναγγέλλει την νίκη και τον θρίαμβο: «Σήμερον ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν σταυρῷ, καὶ ἡμεῖς ἑορτὴν ἄγομεν» (Ιω. Χρυσοστόμου, Εἰς τόν σταυρόν και εἰς τόν Ληστήν. PG. 49, 399).

Εἶναι καταπληκτικά τα λόγια του Απ. Παύλου η ανάγνωση των οποίων γίνεται κατά την λειτουργία του Πάσχα: «Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ σου, ἄδη, τὸ νίκος; τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἢ ἁμαρτία...» (Α' Κορ. 15,55-56). Ο Ιησούς Χριστός, δια της σταύρωσής του,

εξολόθρευσε τον θάνατο και ελευθέρωσε το ανθρώπινο γένος απο την αμαρτία, το αποκατέστησε στην ελευθερία και του άνοιξε τον δρόμο προς την αληθινή Ζωή.

«Οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱός» (Γαλ. 4,7)

Με τα λόγια αυτά νουθετεί ο Απόστολος Παύλος τους Γαλάτες πιστούς. Ο μεγάλος θεόλογος του Η' αιώνα, Ιωάννης Δαμασκηνός στο σύγγραμμά του, Ἐκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, γράφει σχετικά: «Πᾶσα μὲν οὖν πρᾶξις καὶ θαυματουργία Χριστοῦ μεγίστη καὶ θεία καὶ θαυμαστή, ἀλλὰ πάντων ἐστὶ θαυμαστότερον ὁ τίμιος αὐτοῦ σταυρός. Δι' οὐδενὸς γὰρ ἑτέρου ὁ θάνατος κατήγγηται, ἢ τοῦ προπάτορος ἁμαρτία λέλυται, ὁ ἄδης ἐσκύλευται, ἡ ἀνάστασις δεδῶρηται, ...πύλαι παραδείσου ἠνοιγήσαν» (PG 94, 1128-1129).

Και η βασική ιδέα της Καινῆς Διαθήκης είναι να στηρίξει τους ανθρώπους και να τους προσφέρει τον λόγο της χαράς, να τους αναγγείλει τη λύτρωση και την ανάσταση. Ακριβώς για αυτό εις την Καινή Διαθήκη, ὅσες δυσκολίες και αν παρουσιάζονται, είναι ἄγνωστα στοιχεία η απαισιοδοξία και η απελπισία. Κατά τη διδασκαλία του Ευαγγελίου, εμεῖς, το ποιμνιο της Εκκλησίας του Χριστοῦ, οφείλουμε να εἴμαστε γεμάτοι με αισιοδοξία και να αντιμετωπίζουμε με θάρρος τα προβλήματα που εμποδίζουν την προόδο της πνευματικῆς και κοινωνικῆς πολιτείας μας. Οι πνευματικοί μας πρόγονοι δεν αγωνίστηκαν για να μείνουμε στο παρελθόν, μη γένοιτο!

Όταν μιλάμε για κινδύνους πρέπει να διακρίνουμε αυτούς ως εσωτερικούς και εξωτερικούς, γιατί οι εξωτερικοί κίνδυνοι προκαλούνται απο αντικειμενικούς λόγους, ενώ οι εσωτερικοί κίνδυνοι ἔχουν υποκειμενικό χαρακτήρα, ἀλλὰ σε ὁρισμένες περιπτώσεις οι εξωτερικοί, ὅπως και οι εσωτερικοί κίνδυνοι παρουσιάζονται ταυτόχρονα, πράγμα που περισσότερο επιβαρύνει την κατάσταση. Απο την ἀνάλυσή των γεγονότων του περασμένου ἔτους αποδεικνύεται οτι η υπόθεση του πρεσβυτέρου Γεωργίου (Μαμαλάτζε) είναι μια τέτοια σπάνια εξαίρεση.

Επειδή αναφέραμε αυτήν την υπόθεση, πρέπει να προσθέσουμε οτι κατά την γνώμη μας ο αναφερόμενος κληρικός φυλακίστηκε για ένα ἔγκλημα το οποίο στερείται οποιασδήποτε νομικῆς βάσης. Δυστυχώς, δεν ἔχει ολοκληρωθεί η ἀνάκριση για αυτή την υπόθεση κατά την οποία τον Φεβρουάριο του 2017 απειλήθηκε η ζωή του πατριάρχου της Γεωργίας (ενώ νοσηλεύοταν στην Γερμανία). Πιστεύουμε οτι ο σκοπός του δολίου αυτού του σχεδίου ήταν να επιβληθούν ἀλλαγές στο ισχύον διοικητικό καθεστώς της Εκκλησίας της Γεωργίας. Επειδή μέχρι σήμερα η υπόθεση παραμένει ανεξιχνίαστη, θεωρούμε οτι ο κίνδυνος δεν ἔχει παρέλθει! Και συμβατικά μπορούμε να το χαρακτηρίσουμε ως συνωμοσία κατά της Εκκλησίας της Γεωργίας. Κατά συνέπεια, αν λάβουμε υπόψη το κύρος και τη δύναμη της επιρροῆς της Εκκλησίας στη Γεωργία, είναι σε κίνδυνο και το μέλλον της χώρας μας. Επαναλαμβάνουμε, οτι η παρατήρηση των γεγονότων μας οδήγησε στο να καταλήξουμε στο συμπέρασμα αυτό.

Αναφερόμαστε στις απειλές που αντιμετωπίζει η Εκκλησία μας επειδή εαν δεν τις λάβουμε υπόψη θα υπάρξουν απροόπτες και σοβαρές συνέπειες. Ακριβώς για τον λόγο αυτό πρέπει να αξιολογηθούν τα προβλήματα αυτά και να προχωρήσουμε στην κατάλληλη αντιμετώπισή τους.

Η Εκκλησία του Χριστοῦ, οχι μόνο σήμερα, ἀλλὰ ἀπό τις πρώτες ἡμέρες της ὑπαρξῆς της, ήταν και είναι στόχος επιθέσεων. Η εμπειρία αυτή αντικατοπτρίζεται τόσο στα κανονικά ὅσο και στα ιστορικά γραπτά μνημεία, τα οποία εδῶ και επί δύο χιλιετίες ἔχουν ποτιστεί με μαρτυρικό αἷμα. Κατά συνέπεια η εμπειρία, την οποία ἀπέκτησε η Εκκλησία, μας δίνει

ελπίδα και δύναμη, ώστε να απαντήσουμε με κατάλληλο τρόπο στις προκλήσεις της σημερινής εποχής. Αυτό καθιστά απαραίτητη -μετά από αξιολόγηση και κριτική ανάλυση της τρέχουσας κατάστασης- τη λήψη αποτελεσματικών μέτρων.

Με βάση τα όσα αναφέραμε πιο πριν, θα επισημάνουμε κάποια από τα υπάρχοντα προβλήματα και θα προτείνουμε την κατά τη γνώμη μας ορθότερη λύση, ώστε η Εκκλησία - ως θεσμός- να γίνει πιο ασφαλής για να μπορέσει να υπηρετήσει την αποστολή της με επιτυχία στην νέα πραγματικότητα, στην οποία βρίσκεται η οικουμένη και βέβαια και Γεωργία.

I. Δομική και διοικητική ολοκλήρωση (εκτέλεση)

Κατ' αρχάς η Εκκλησία είναι θεανθρώπινος οργανισμός, αλλά το γεγονός ότι αυτός ο οργανισμός λειτουργεί στον κόσμο, σε συγκεκριμένη εποχή και χρόνο, σημαίνει ότι ταυτόχρονα αποτελεί και έναν θεσμό. Ως θεσμός χρειάζεται μια καλή δομική διαχείριση. Το εκκλησιαστικό διοικητικό σύστημα που υπάρχει μέχρι σήμερα, κατά μια άποψη είναι αποτελεσματικό -αυτό φαίνεται από την αύξηση των επαρχιών τόσο στην Γεωργία όσο και στη διασπορά, τον αυξανόμενο αριθμό των κληρικών, την ανέγερση ναών και μονών, την ίδρυση εκπαιδευτικών κέντρων, κ.λπ. Στη σύγχρονη όμως πραγματικότητα εμφανίστηκε η ανάγκη της ρυθμίσεως του υπαρκτού συστήματος, όπου αυτή η ρύθμιση αφορά στην τελείωση του δομικού και διοικητικού συστήματος. Σύμφωνα με αυτά νομίζουμε ότι:

1. Είναι απαραίτητο στην διοίκηση της Εκκλησίας να αυξηθεί ο ρόλος της Ιεράς Συνόδου. Πρόκειται για την ενεργοποίηση της αρχής της συνοδικότητας στην Εκκλησία, στην οποία αρχή στηρίζεται το εκκλησιαστικό αλάθητο. Κάποιοι, τη διεύρυνση του ρόλου της Συνόδου, την βλέπουν ως επικίνδυνη για την πατριαρχική διοίκηση, αλλά αυτό δεν είναι σωστό. Όλες οι κανονικές ορθόδοξες εκκλησιαστικές διοικήσεις στηρίζονται στην αρχή της συνοδικότητας. Αυτό φαίνεται πολύ καλά στην ύπαρξη της Ιεράς Συνόδου και στην πλήρη λειτουργία της. Η σύνοδος αυτή λέγεται Αγία διότι καθοδηγείται από το Άγιο Πνεύμα. Αυτή είναι η διδασκαλία της Ορθοδόξου Εκκλησίας και δεν πρέπει να προκαλεί διαφορετικές, λανθασμένες και αβάσιμες απόψεις.

Το ζήτημα που υπογραμμίσαμε έχει πολύ μεγάλη σημασία σύμφωνα με τις γενικές αρχές της Ορθόδοξου Πίστεως, διότι όπως αναφέραμε και πιο πάνω το αλάθητο στην Ορθόδοξη Εκκλησία είναι δικαίωμα μόνο και μόνο του συνοδικού θεσμού. Έτσι, λοιπόν μιλάμε για το αλάθητο της Εκκλησίας που στη συνέχεια θα βοηθήσει τη δομική τακτοποίηση της Εκκλησίας της Γεωργίας και ταυτόχρονα θα δημιουργήσει τη σταθερή προϋπόθεση για τη νομιμοποίηση των συνοδικών αποφάσεων.

Το εν λόγω θέμα θα αυξήσει την εμπιστοσύνη του κλήρου και των πιστών στις αποφάσεις της Συνόδου, οι οποίες θα λαμβάνονται κατά πλειοψηφία και θα είναι σύμφωνες με τις αρχές της συνοδικότητας της Ορθόδοξου Εκκλησίας. Βέβαια είναι φυσικό ότι ανάμεσα στις

συνεδρίες θα υπάρχουν προπαρασκευαστικές εργασίες στις οποίες θα λαμβάνουν μέρος ειδικές επιτροπές, οι οποίες θα ετοιμάζουν τα θέματα και τα εκκλησιαστικά ζητήματα, που θα συζητηθούν στη Σύνοδο. Αυτές οι επιτροπές πρέπει να αποτελούνται από θεολόγους, κοινωνιολόγους, ψυχολόγους, φιλόσοφους και κ.λπ.

2. Πρέπει να δοθεί μεγάλη προσοχή στα διδακτικά και δογματικά θέματα, δηλαδή πρέπει να υπάρξει μια κοινή θέση της Εκκλησίας για αυτά τα θέματα· εννοούμε την ενότητα της εκκλησιαστικής πολιτικής, ώστε να μην υπάρχουν διάφορες γνώμες και διαφορετικές ερμηνείες της διδασκαλίας της Εκκλησίας από τους ιεράρχες και ιερείς που θα οδηγούσα σε πλάνη τους πιστούς. Αυτό το θέμα είναι πολύ σημαντικό και απαραίτητο για να αποκλείσει οποιαδήποτε σύγκρουση, ειδικότερα μεταξύ των ιεραρχών. Σε διαφορετική περίπτωση θα υπήρχε κίνδυνος για την ενότητα της Συνόδου. Γι' αυτό οι διάφορες εκκλησιαστικές επιτροπές πρέπει να δουλέψουν σκληρά, ώστε ολόκληρη η εκκλησιαστική ενότητα να λειτουργήσει με αποτελεσματικότητα και να δοθούν χωρίς καθυστέρηση απαντήσεις σε διάφορα ζητήματα. Αυτό λοιπόν έχει πολύ μεγάλη σημασία για την πραγματοποίηση του σκοπού της Εκκλησίας.

3. Πρέπει να λυθεί το οικονομικό θέμα για τους κληρικούς. Αυτό αφενός θα καλυτερέψει την εκκλησιαστική διοίκηση και αφετέρου θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις, οι οποίες θα βοηθήσουν τις οικογένειες των φτωχών κληρικών, οι οποίες, όπως και πολλοί συμπατριώτες μας, βιώνουν δύσκολες καταστάσεις.

II. Εκκλησιαστικά και θρησκευτικά θέματα

Η εκκλησιαστική ιεραποστολική δράση περιλαμβάνει και δίνει μεγάλη σημασία στην εκκλησιαστική εκπαίδευση των πιστών. Όταν προσεγγίσουμε τα θέματα της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης πρέπει να γνωρίζουμε ότι πριν την εποχή της σοβιετικής ένωσης η γεωργιανή κοινωνία χαρακτηριζόταν από την έλλειψη κριτικής σκέψεως. Η καλλιέργεια της κριτικής σκέψεως αποτελεί απαραίτητο βήμα. Την ανάγκη για κριτική σκέψη αντιλήφθηκε ο Πατριάρχης πάσης Γεωργίας γι' αυτό και έκανε πρόταση στα εκπαιδευτικά κέντρα και τα σχολεία να διδάσκουν μαθήματα (π.χ. φιλοσοφία, ψυχολογία), τα οποία βοηθούν πολύ την ανάπτυξη της κριτικής σκέψεως. Εξαιτίας της σοβιετικής κληρονομιάς, στην Γεωργία καθιερώθηκε μια κακή άποψη, ότι η κριτική σημαίνει την εχθρότητα. Είναι απαραίτητο να ελευθερωθούμε από την κακή κληρονομιά της σοβιετικής ένωσης. Βεβαίως, η αύξηση της θρησκευτικής και της πνευματικής συνείδησης πρέπει να γίνει με τη βοήθεια του κλήρου. Σε αυτό το πλαίσιο αποτελεί επιτακτικό καθήκον να πραγματοποιηθεί ένα συνεχές εκπαιδευτικό πρόγραμμα.

III. Το κοινωνικό πρόγραμμα της εκκλησίας

Για τη σωστή κοινωνική λειτουργία της Ορθόδοξου Εκκλησίας της Γεωργίας αναγκαίο είναι να καλλιεργηθεί ένα σχέδιο κοινωνικής αποστολής. Πρώτα απ' όλα πρέπει να ξεκινήσουμε από την παράδοση και τις γενικές αρχές της ανατολικής ορθόδοξου Εκκλησίας, αλλά και να λάβουμε υπόψη τις προκλήσεις του σύγχρονου κόσμου. Εννοούμε όχι μόνο φιλανθρωπική βοήθεια από την πλευρά της Εκκλησίας, αλλά και το θέμα της ιεραποστολής της Εκκλησίας. Από το ιεραποστολικό έργο της εκκλησίας κρίνεται απαραίτητη η δημιουργία ενός κοινωνικού προγράμματος. Αυτό είναι πολύ χρήσιμο σε ένα πρώην σοβιετικό περιβάλλον, όπου πρέπει να φανεί ότι τα κοινωνικά δικαιώματα των ανθρώπων προστατεύονται όχι μόνο από το Κράτος, αλλά και από την Εκκλησία.

Το κοινωνικό πρόγραμμα πρέπει να περιλάβει τις θεμελιώδεις απόψεις της Εκκλησίας για τον πόλεμο, την τρομοκρατία, την οικολογία, την οικονομία, τη βιοηθική, τα ανθρώπινα δικαιώματα, κ.ο.κ. Νομίζουμε, ότι στο πλαίσιο της Ιεράς Συνόδου πρέπει να γίνει και ο

σχεδιασμός του κοινωνικού προγράμματος, που θα συζητηθεί σε μία ειδικότερη συνεδρίαση της Συνόδου.

Η δημιουργία ενός κοινωνικού προγράμματος από την Εκκλησία της Γεωργίας, βάσει της Χριστιανικής ηθικής, θα είναι ένα σημαντικό βήμα για τους πιστούς μας και θα βοηθήσει τη χώρα μας να αντιμετωπίσει διάφορα προβλήματα. Την ανάπτυξη της κοινωνικής διδασκαλίας βλέπουμε στην Αγία Γραφή, όπου ο Χριστός προσεύχεται προς τον Πατέρα και λέει: «οὐκ ἔρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ» (Ιω. 17,15). Και ακόμη: «καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ γὰρ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον» (Ιω. 17,18)

Νομίζουμε, ότι η λύση των προβλημάτων που αναφέραμε πιο πάνω θα βοηθήσει σημαντικά την Εκκλησία της Γεωργίας, για να αντιμετωπίσει τις προσκλήσεις του συγχρόνου κόσμου και να οδηγήσει ασφαλώς τα δικά της πνευματικά τέκνα στον αναστημένο Χριστό. Σήμερα όλοι εμείς δοξάζουμε τον Κύριο μας εν τω ουρανῷ και επί της γης:
*«Χριστός Ανέστη εκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας
και τοις εν τοις μνήμασιν, ζωὴν χαρισάμενος!»*

Τέκνα εν Κυρίῳ
πάντοτε χαίρετε,
Χριστός Ανέστη!

Γρηγόριος
Μητροπολίτης Φοτίς και Χομπίς

Πάσχα
8 Απριλίου 2018.

<https://www.palamacentre.com/2018/04/26/πασχάλιο-μήνυμα-του-μητρολίτου-πότι-γρηγορίου-προς-το-ποιμνιο-της-επαρχίας-του/>